

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 384/2020-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], právne zastúpenej advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 42 C 16/2019-112 z 18. júna 2020 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 42 C 16/2019-112 z 18. júna 2020 porušené boli.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 42 C 16/2019-112 z 18. júna 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Obchodnej spoločnosti [REDACTED] priznáva náhradu trov konania v sume 675,43 € (slovom šesťstosedemdesiatpäť eur a štyridsaťtri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách „sťažovateľ“), ktorou namietala porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) č. k. 42 C 16/2019-99 zo 6. mája 2019 (ďalej len „uznesenie vyššej súdnej úradníčky“) a uznesením okresného súdu č. k. 42 C 16/2019-112 z 18. júna 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala na okresnom súde žalobu o náhradu škody. Po podaní žaloby bola sťažovateľke 4. apríla 2019 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľka uviedla, že úhradu súdneho poplatku vykonala 9. apríla 2019, no s uvedením nesprávneho variabilného symbolu. Preto okresný súd nedokázal platbu sťažovateľky „spárovať“.

Sťažovateľka sa o uvedenom pochybení dozvedela 23. apríla 2019, keď jej okresný súd súdny poplatok vrátil. Sťažovateľka 24. apríla 2019 vykonala platbu súdneho poplatku už s uvedením správneho variabilného symbolu.

3. Okresný súd uznesením vyššej súdnej úradníčky konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala sťažovateľka sťažnosť, ku ktorej doložila komunikáciu so zamestnankyňou, ktorá platbu realizovala, a zároveň tiež poukázala na rozhodnutia ústavného súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých uvedenie nesprávneho variabilného symbolu pri úhrade súdneho poplatku nemôže spôsobiť zastavenie konania.

Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že okresný súd rozhodol o jej sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky „*po viac ako roku*“ tak, že sťažnosť zamietol.

4. Sťažovateľka napadnuté uznesenie kritizuje tým, že okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s predloženými dôkazmi o včasnom zaplatení súdneho poplatku (výpisy z účtu) ani s judikatúrou, na ktorú sťažovateľka v odvolaní odkazovala, čím podľa jej názoru došlo k „*faktickému odňatiu práva Sťažovateľa na spravodlivý súdny proces a k porušeniu práva Sťažovateľa na súdnu ochranu a práva na preskúmateľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže došlo k faktickému ukončeniu súdneho konania...*“.

Napokon sťažovateľka poukázala aj na to, že „Ak by súd vrátil Sťažovateľovi poplatok pre nesprávne uvedenie variabilného symbolu ihneď a nie až po lehote na zaplatenie súdneho poplatku, Sťažovateľ by stále poplatok uhradil včas.“

Porušenie práv sťažovateľka odôvodnila aj tým, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal „s právnou otázkou, či je právna skutočnosť neuvedenia správneho variabilného symbolu z pohľadu právnych dôsledkov totožná s právnou skutočnosťou nezaplatenia súdneho poplatku.“

5. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol o jej ústavnej sťažnosti nálezom: „*1. Základné právo Sťažovateľa, spoločnosti [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 42C/16/2019-112 a súvisiacim Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06.05.2019, sp. zn. 42C/16/2019-99 porušené boli.*

2. *Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 42C/16/2019-112 a Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06.05.2019, sp. zn. 42C/16/2019-99 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.*

3. *Okresný súd Bratislava V je povinný zaplatiť Sťažovateľovi vyčíslenú náhradu trov konania...“*

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 384/2020-14 z 10. septembra 2020 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v časti námietok smerujúcich proti napadnutému uzneseniu okresného súdu.

Vo zvyšnej časti (uznesenie vyššej súdnej úradníčky) ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu nedostatku právomoci.

II.

Vyjadrenie zúčastnenej osoby, odporcu a replika sťažovateľky

7. Ústavný súd podľa § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde predložil prijatú ústavnú sťažnosť účastníkom konania na vyjadrenie a podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde ich vyzval na oznámenie, či v prejednávanej veci súhlasia s upustením od ústneho pojednávania.

8. Účastníci konania pred ústavným súdom vo svojich vyjadreniach doručených ústavnému súdu súhlasili s prerokovaním podanej ústavnej sťažnosti bez nariadenia ústneho pojednávania.

II.1 Vyjadrenie odporcu

9. Okresný súd ako odporca v konaní prostredníctvom svojej predsedníčky doručil ústavnému súdu vyjadrenie 21. októbra 2020. K tomuto vyjadreniu predsedníčka okresného súdu priložila aj vyjadrenie vec prejednávajúcej sudkyne.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení zdôraznila, že § 10 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) bol novelizovaný, a teda, že uvedené ustanovenie má kogentný charakter, pričom za splnenia zákonných predpokladov súd konanie obligatórne zastaví. Z vyjadrenia vyplýva, že sťažovateľka uvedením nesprávneho variabilného symbolu nezaplatila súdny poplatok riadne a včas, a preto bolo zastavenie konania opodstatnené.

Predsedníčka okresného súdu sa vyjadrila aj k tvrdeniu sťažovateľky o značne dlhom čase rozhodovania okresného súdu o sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky, a to aj napriek tomu, že sťažovateľka priet'ahy v konaní nenamietala. V tejto súvislosti predsedníčka okresného súdu poukázala na personálne poddimenzovanie okresného súdu, ako aj vyťaženie zamestnancov súdu.

II.2 Replika sťažovateľky

10. Sťažovateľka doručila vyjadrenie ústavnému súdu 22. novembra 2020. Prostredníctvom právneho zástupcu svoju repliku koncipovala do dvoch častí. V prvej časti reagovala na samotné vyjadrenie okresného súdu a v druhej časti reagovala na vyjadrenie vec prejednávajúcej sudkyne.

Vo vzťahu k argumentom o novelizovanom znení § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch sťažovateľka uviedla, že postup okresného súdu nebol v súlade s podstatou a účelom zákona o súdnych poplatkoch bez ohľadu na znenie zákona pred novelizáciou a po nej. Sťažovateľka opäť odôvodnila, prečo nie je možné stotožňovať uvedenie nesprávneho variabilného symbolu s nezaplacením súdneho poplatku.

V súvislosti s argumentáciou okresného súdu o možnosti podať novú žalobu sťažovateľka uviedla, že „... v žiadnom prípade nemožno možnosť podania novej žaloby

považovať za opravný prostriedok voči nezákonnému rozhodnutiu“. Odhliadnuc od uvedeného, sťažovateľka v tejto súvislosti poukázala aj na plynutie premlčacej doby a tiež na skutočnosť, že na judikatúru, na ktorú odkazovala už v sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky, reagoval, i keď nie právne relevantne, okresný súd prvýkrát až vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti.

Z repliky sťažovateľky zároveň vyplynulo, že sťažovateľka *„z procesnej opatrnosti“* podala novú žalobu a zároveň uviedla, že *„Existencia a využitie možnosti uvedeného procesného postupu zároveň nemá vplyv na nezákonnosť rozhodnutia Orgánu verejnej moci.“*

11. V druhej časti repliky sťažovateľka reagovala na vyjadrenie zákonnej sudkyne a zotrvala na tvrdení, že súdny poplatok zaplatila včas – 9. apríla 2019 (so zlým variabilným symbolom), a nie až 3. mája (pripísanie opakovanej platby na účet súdu), ako tvrdí sudkyňa okresného súdu. V tejto súvislosti sťažovateľka striktne odmietla tvrdenia o „platobnej nedisciplíne“. K argumentom o platení prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., sťažovateľka uviedla: *„... uvedeným spôsobom platili súdne poplatky aj pred účinnosťou novely č. 151/2017 Z. z. Uvedené tvrdenie konajúcej sudkyne je teda bezpredmetné.“* Zároveň konštatovala, že účet Slovenskej pošty, a. s., je len platobným miestom súdu.

Vo vzťahu k možnosti vedenia dvoch identických konaní na okresnom súde (v prípade zrušenia a vrátenia veci ústavným súdom) sťažovateľka uviedla, že po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie žiadala opakovane konanie o novej žalobe prerušiť do rozhodnutia ústavného súdu. Sťažovateľka tiež uviedla, že *«... existuje jednoduchý procesný postup súdu ako odstrániť prekážku dvoch súčasne prebiehajúcich konaní a to postup podľa § 159 Civilného sporového poriadku: „Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.“».*

III.

Relevantná právna úprava

12. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

15. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

IV.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie vecí ústavným súdom

16. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bola jej sťažnosť proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky zamietnutá, čo pre ňu fakticky znamená zastavenie konania o zaplatenie z titulu náhrady škody, v ktorom vystupovala ako žalobkyňa. Sťažovateľka namieta tvrdenie, že uvedenie nesprávneho variabilného symbolu pri úhrade súdneho poplatku je možné stotožniť s nezaplatením súdneho poplatku, ako aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia.

17. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (m. m. II. ÚS 153/2018).

18. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia po rekapitulácii časovej osi konštatoval, že sťažovateľka bola poučená o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, ako aj upozornená na potrebu správneho uvedenia identifikačných znakov platby. Ďalej okresný súd uviedol: „Z komunikácie so zodpovednou zamestnankyňou žalobcu a súvisiaceho výpisu

z účtu, ktorá je prílohou sťažnosti vyplýva, že žalobca dňa 09.04.2019 vykonal platbu na bankový účet podľa platobného príkazu, avšak platba sa žalobcovi vrátila naspäť, nakoľko identifikačný údaj platby – variabilný symbol, ktorý žalobca k platbe uviedol, bol nesprávny. Z priloženého dôkazu tiež vyplýva, že žalobca vykonal druhú platbu za súdny poplatok riadne – podľa platobného predpisu, ale nakoľko túto platbu vykonal dňa 24.09.2019, teda v čase, keď na platenie súdneho poplatku nebol povinný, súd postupoval správne keď konanie postupom podľa § 10 ods. 1 ZSuP zastavil.“

19. Ústavný súd preskúmal aj sťažnosť podanú sťažovateľkou proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky a konštatuje, že sťažovateľka v nej ako nosný argument uviedla, že nesprávne uvedenie variabilného symbolu pri včasnom (v zmysle výzvy súdu, pozn.) zaplatení súdneho poplatku nemôže znamenať nezaplatenie poplatku, odvolávajúc sa na konkrétne rozhodnutia ústavného súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

20. Podľa § 3 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatky vyberajú súdy.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch poplatky vyberané súdmi, orgánmi štátnej správy súdov a orgánmi prokuratúry sa platia v hotovosti, platobnou kartou, poštovým poukazom alebo prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky. Prostredníctvom technického vybavenia právnickej osoby so 100-percentnou majetkovou účasťou štátu, ktorá je prevádzkovateľom systému (ďalej len „prevádzkovateľ systému“), sa poplatky platia v hotovosti, platobnou kartou alebo prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, ak má na to príslušný orgán vytvorené podmienky. V hotovosti sa môžu platiť poplatky, ak súdy, orgány štátnej správy súdov a orgány prokuratúry majú pre tento spôsob platby poplatku vytvorené podmienky a ak v jednotlivom prípade poplatok neprevyšuje sumu 300 €, okrem poplatku podľa položky 17, ktorý je možné platiť v hotovosti, aj keď prevyšuje sumu 300 €.

Ak je súd, orgán štátnej správy súdov a orgán prokuratúry zapojený do centrálného systému evidencie poplatkov, poplatky platené poštovým poukazom, platobnou kartou, prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky sa platia na účet

prevádzkovateľa systému; ak sa poplatok platí prostredníctvom platobnej brány Štátnej pokladnice, platí sa na príjmový účet vedený v Štátnej pokladnici.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch poplatky možno platiť prostredníctvom jednotného kontaktného miesta, platobnej brány Štátnej pokladnice, integrovaného obslužného miesta alebo prevádzkovateľa systému. Ak sa vo veci spoplatneného úkonu alebo konania komunikuje elektronicky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy, špecializovaného portálu alebo integrovaného obslužného miesta, súdy, orgány štátnej správy súdov a orgány prokuratúry, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, okrem § 9 ods. 10

a) umožnia poplatníkovi zaplatiť poplatok prostredníctvom prevádzkovateľa systému a b) na účely identifikácie poplatku používajú číselník poplatkov orgánom verejnej moci.

23. Podľa § 9 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch orgány uvedené v § 3 sú povinné na základe zmluvy uzatvorenej medzi prevádzkovateľom systému a orgánmi uvedenými v § 3 umožniť umiestnenie a prevádzkovanie technického vybavenia na vykonanie a spracovanie platieb poplatkov; v tomto prípade sa všeobecný predpis o správe majetku štátu nepoužije. Podmienky umiestnenia a prevádzkovania technického vybavenia na vykonanie a spracovanie platieb poplatkov upraví zmluva medzi prevádzkovateľom systému a orgánmi uvedenými v § 3; prevádzkovateľ systému a orgány uvedené v § 3 sú povinní uzavrieť takúto zmluvu podľa vzoru schváleného Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Vzor zmluvy podľa druhej vety sa zverejní na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky.

24. Podľa § 9 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch poplatok sa platí súdu, ktorý viedol konanie na prvej inštancii alebo za ktorého úkon sa poplatok vyberá.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch ak je poplatok platený prostredníctvom integrovaného obslužného miesta, považuje sa za uhradený dňom doručenia zaručenej informácie o úhrade podľa osobitného predpisu.

Podľa druhého odseku citovaného ustanovenia pri platbe vykonanej prostredníctvom integrovaného obslužného miesta je lehota na zaplatenie poplatku zachovaná, ak je zaručená informácia o úhrade podľa osobitného predpisu doručená najneskôr v posledný deň lehoty.

26. Vymedzenie integrovaného obslužného miesta je predmetom úpravy zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov. V piatej časti tohto zákona sú upravené úhrady orgánom verejnej moci a súčasťou tejto časti citovaného zákona je aj § 41, podľa ktorého ustanovenia tejto časti sa použijú na vykonanie úhrady, ak osobitný predpis (napr. zákon o súdnych poplatkoch, pozn.) ustanoví, že sa úhrada vykonáva na integrovanom obslužnom mieste.

27. Podľa § 16a ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch prevádzkovateľ systému je povinný

a) zabezpečiť technické vybavenie a podmienky na vykonanie a spracovanie platieb poplatkov,

b) zabezpečiť evidenciu platieb poplatkov a na účel identifikácie úkonu alebo konania používať hodnoty z číselníka poplatkov orgánom verejnej moci,

c) zabezpečiť zúčtovanie a prevod peňažných prostriedkov do štátneho rozpočtu,

d) umožniť poplatníkovi kontrolu vykonanej platby a použitie danej platby na požadovaný úkon alebo konanie,

e) zabezpečiť sprístupnenie technického vybavenia a podmienok na vykonanie platby poplatkov podľa osobitného predpisu,

f) zabezpečiť sprístupnenie informácie o uskutočnení platby súdneho poplatku orgánu podľa § 3 bezodkladne, najneskôr do 24 hodín od momentu uskutočnenia platby súdneho poplatku, a ak ide o platbu prevodom z účtu v banke alebo pobočke zahraničnej banky bezodkladne, najneskôr do 24 hodín od momentu pripísania prostriedkov na účet prevádzkovateľa systému,

g) plniť ďalšie úlohy vyplývajúce zo zmluvy uzatvorenej podľa odseku 2.

28. Podľa § 16a ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch Ministerstvo financií Slovenskej republiky a prevádzkovateľ systému uzatvoria zmluvu, v ktorej dohodnú podrobnosti o povinnostiach podľa odseku 1, ktorých plnenie je službou vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu. Zmluva podľa prvej vety musí obsahovať podmienky a náležitosti ustanovené osobitným predpisom, a to najmä obsah a trvanie záväzkov služby vo verejnom záujme, spôsob výpočtu výšky náhrady za službu vo verejnom záujme, kontrolu a prehodnocovanie výšky poskytnutej náhrady za službu vo verejnom záujme a opatrenia na predchádzanie vzniku nadmernej náhrady za službu vo verejnom záujme a na jej vrátenie. Zmluvu podľa prvej vety zverejňuje Ministerstvo financií Slovenskej republiky v Centrálnom registri zmlúv.

29. Ústavný súd konštatuje, že z napadnutého uznesenia okresného súdu nie je zrejmé, na základe akej právnej úpravy a akou aplikáciou vzťahujúcej sa právnej úpravy dospel k záveru, že nepriradenie (nespárovanie) platby sťažovateľky (zjavne došlej na účet označený v platobnom predpise) Slovenskou poštou, a. s., je dostačujúce pre záver o nezaplatení súdneho poplatku za návrh v zmysle zákona o súdnych poplatkoch. Absenciou akéhokoľvek relevantného a dostačujúceho odôvodnenia v uznesení okresného súdu je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné (m. m. I. ÚS 436/2015). Ústavný súd tiež konštatuje, že napriek tomu, že danom prípade ide o rozhodnutie procesnej povahy, i takéto rozhodnutie musí reflektovať na nosné odvolacie argumenty, a zároveň, že okresný súd v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom nereagoval na judikatúru, o ktorú sťažovateľka opierala svoje tvrdenia uplatnené v sťažnosti proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky. Ústavný súd považuje prístup okresného súdu vo veci zastavenia konania pre nesprávne uvedený variabilný symbol za príliš formalistický.

30. Na základe uvedeného a s prihliadnutím na charakter sporu a možnosť premlčania je ústavný súd toho názoru, že okresný súd napadnutým uznesením porušil základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (výrok 1), a podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a jemu zodpovedajúceho § 133 ods. 2 a 3 písm. b) zákona o ústavnom súde zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (výrok 2).

31. Podľa § 134 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd zruší právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom ústavného súdu.

32. Podľa § 134 ods. 2 zákona o ústavnom súde ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je viazaný rozhodnutím ústavného súdu podľa § 133 ods. 3 písm. a) až d); toto rozhodnutie ústavného súdu je vykonateľné doručením.

V.

Náhrada trov konania

33. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti požiadala ústavný súd o priznanie náhrady trov konania, ktoré vyčíslila celkovou sumou 675,43 €.

34. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

35. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Pri troch úkonoch právnej služby (t. j. prevzatie a príprava zastupovania, podanie ústavnej sťažnosti a replika sťažovateľky) vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2019, ktorá bola v sume 1 062 € (keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2020). Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2020 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 177 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom v sume 10,62 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 187,62 € za jeden úkon uskutočnený v roku 2020, t. j. za tri úkony sumu 562,86 €. Táto suma bola zvýšená o daň

z pridanej hodnoty (20 %) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd teda priznal úspešnej sťažovateľke náhradu trov konania v sume 675,43 € (výrok 3).

36. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu